

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/57/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123417906
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6123417906.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Zuzany Krivdovej, v spore žalobcu: SETA Tehelne, a.s., so sídlom Bytčická 89, 010 99 Žilina, IČO: 36 002 291, právne zastúpený: MAJCHRÁK & MAJCHRÁK, advokáti, s.r.o., so sídlom Nová Bystrica 850, 023 05 Nová Bystrica, IČO: 36 416 525, proti žalovaným: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C., 2/ D. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. XXX, XXX XX F., prechodný pobyt E. XX, zastúpená splnomocnenými zástupcami: 1/ G. C. C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX I. a 2/ J. C. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XXXX/XX, XXX XX I., o zaplatenie 2.374,12 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 49C/57/2024-104 zo dňa 14. januára 2025, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e**.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. **z o s t á v a n e d o t k n u t ý**.
- III. Žalovaným v rade 1/ a 2/ proti žalobcovi **p r i z n á v a n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaných v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 2.374,12 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,50 % ročne zo sumy 135,99 Eur od 01.10.2023 do zaplatenia a zo sumy 164,13 Eur od 01.10.2023 do zaplatenia, vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi voči žalovaným v rade 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 58,90 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že dňa 11.07.2022 medzi žalobcom a žalovanými v rade 1/ a 2/ bola uzatvorená zmluva o nájme obytnej miestnosti č. XXXXX, na základe ktorej bol medzi stranami sporu dojednaný nájom obytnej miestnosti, bunky č. X pozostávajúcej z jednej miestnosti a príslušenstva o celkovej výmere 64,94 m² a nachádzajúcej sa v nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX vedenom pre k.ú. J., a to na dobu určitú od 01.08.2022 do 31.07.2023. V zmluve bola dojednaná výška nájomného, ktoré bolo splatné mesačne vždy k 5-temu dňu toho-ktorého mesiaca nájmu, a to bezhotovostne ich úhradou na účet prenajímateľa v banke uvedenej v záhlaví zmluvy. Nájomné za prvý mesiac nájmu uhradí nájomca na účet prenajímateľa v deň podpisu tejto zmluvy. Zároveň nájomca bol povinný zložiť v prospech prenajímateľa v deň podpisu zmluvy finančnú zábezpeku na zabezpečenie nárokov prenajímateľa z budúceho nájomného a na náhradách za plnenia poskytované s nájmom predmetu nájmu, či na krytie škôd zavinených nájomcom na predmete nájmu alebo v súvislosti s jeho užívaním, prípadne akýchkoľvek ďalších finančných nárokov, ktoré vzniknú prenajímateľovi z nájomného vzťahu podľa tejto zmluvy voči nájomcovi, a to vo výške 2-mesačného nájomného celkom v sume 920,- Eur. V zmysle bodu

10.2 zmluvy zároveň bolo dohodnuté, že zmluva nadobúda platnosť jej podpísaním oboma zmluvnými stranami a účinnosť dňom úhrady kaucie (bod 5.5 zmluvy) a nájomného za prvý mesiac trvania zmluvy (bod 5.3 zmluvy) a v prípade, že nájomca nezaplatí riadne a včas plnenia v bode 5.3 a 5.5 platí, že dňom nasledujúcim po dni ich splatnosti táto zmluva zaniká (rozvázovacia podmienka platnosti zmluvy). Právne vec posúdil podľa § 36 ods. 1, 2, § 663, § 676 ods. 1, 2, § 677 ods. 1, § 679 ods. 1, § 717 ods. 1 a § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej aj „OZ“).

3. S prihliadnutím na námietku žalovanej 2/, že platnosť nájomnej zmluvy mala zaniknúť v dôsledku neuhradenia splátky nájomného splatnej dňa 05. 02. 2023 s poukazom na ustanovenia bodu 10.2 v spojení s bodmi 5.3 a 5.5 zmluvy o nájme obytnej miestnosti, uviedol, že z logickej a jazykovej štruktúry, ako aj umiestnenia bodu 10.2 zmluvy o nájme obytnej miestnosti (predmetné ustanovenie sa nachádza v záverečných ustanoveniach zmluvy) vyplýva, že predmetné ustanovenie pojednáva o tom, kedy zmluva nadobudne platnosť a účinnosť, ako aj o čase odovzdania predmetu nájmu nájomcom. Podľa uvedeného ustanovenia mala zmluva nadobudnúť platnosť dňom jej podpisu oboma zmluvnými stranami a účinnosť dňom zaplataenia kaucie (o ktorej pojednáva bod 5.5 zmluvy) a nájomného za prvý mesiac trvania zmluvy (podľa bodu 5.3 zmluvy). Prvá veta ustanovenia bodu 10 ods. 2 zmluvy odkazuje na body 5.3 a 5.5 zmluvy, v ktorých sa nachádza určenie výšky kaucie na zabezpečenie nárokov budúceho nájomného, prvého nájomného ako aj ďalšej výšky nájomného, pričom podľa znenia tohto ustanovenia bola účinnosť zmluvy naviazaná na zaplataenie kaucie a prvého nájomného. Podľa druhej vety predmetného ustanovenia zmluvy (10.2), pokiaľ by nebola zo strany nájomcov zaplataená kaucia a prvé nájomné, zanikla by platnosť zmluvy. Predmetné ustanovenie sa teda v žiadnom prípade netýka situácií, kedy by nájomcovia neplatili v poradií každé ďalšie nájomné (nasledujúce po prvom nájomnom, ktoré bolo potrebné zaplataiť v deň podpisu zmluvy). O uvedenom svedčia aj ustanovenia čl. IX. zmluvy o nájme obytnej miestnosti (Skončenie nájmu). Podľa čl. IX. zmluvy totiž nájom bytovej miestnosti zaniká dohodou zmluvných strán o ukončení nájmu, písomnou výpoveďou, prípadne odstúpením od zmluvy aj z dôvodu, ak nájomca neuhradí splatné nájomné a preddavkové náhrady za plnenia poskytované s užívaním obytnej miestnosti do 15 dní po lehote ich splatnosti. Ustanovenia o možnosti predčasného skončenia nájmu potvrdzujú výklad ustanovenia bodu 10.2 zmluvy, ktoré sa týka úpravy momentu nadobudnutia platnosti a účinkov uzatvorenej zmluvy. K ukončeniu zmluvy pre nezaplataenie každého nájomného nasledujúceho po prvej platbe nájomného mohlo dôjsť na základe odstúpenia od zmluvy zo strany prenajímateľa, prípadne na základe dohody zmluvných strán alebo výpoveďou zmluvy. V spore však nebolo tvrdené a ani preukázané, že by zmluva bola vypovedaná, resp. že by platnosť zmluvy zanikla platným odstúpením od zmluvy alebo dohodou strán o predčasnom ukončení zmluvy (spôsobu zániku zmluvy podľa 9.1 zmluvy). Zo štruktúry zmluvy teda vyplýva, že nezaplataenie ďalších platieb nájomného nemá samo osebe dopad na platnosť zmluvy, pokiaľ by strany sporu neurobili ďalší úkon smerujúci k ukončeniu zmluvy. Taký úkon však v spore tvrdený ani preukázaný nebol. Z uvedeného potom vyplýva, že platnosť uzatvorenej zmluvy zanikla dňa 31. 07. 2023 (podľa bodu 4.1 zmluvy, ktorý určoval dobu nájmu uzatvoreného na dobu určitú od 01. 08. 2022 - 31. 07. 2023).

4. Žalobca si pritom uplatňoval nárok z titulu nezaplataeného nájomného za prenájom obytnej miestnosti č. X L. obdobie od 02/2023 - 7/2023, ktoré nájomné predstavovalo podľa zmluvy o nájme (bod 5.1 zmluvy) v spojení s predpisom mesačných platieb zo dňa 12. 12. 2022 (na č. I. 14 spisu) sumu vo výške 499 eur/mesačne (375 eur nájomné + 124 eur mesačná záloha na služby). Rovnako si žalobca uplatnil aj nedoplatok na energiách za rok 2022 vo výške 135,99 eur a nedoplatok na energie za rok 2023 ku dňu skončenia nad zmluvný rozsah (spotrebu) vo výške 164,13 eur (podľa vyúčtovania na č. I. 15 spisu). Skutočnosť, že nájomné ani nedoplatky za energie neboli zo strany nájomcov 1/, 2/ za uvádzané obdobia uhradené žalovaní 1/, 2/ nepopierali. Rovnako nepopierali ani výšku nezaplataeného nájomného a výšku vyúčtovaných nedoplatkov na energiách, ktoré vznikli v čase platnosti a trvania nájomnej zmluvy, ktorú mali so žalobcom uzatvorenú. Hoci žalovaná 2/ tvrdila, že sa v polovici januára 2023 z obytnej miestnosti odsťahovala, táto skutočnosť nemala vplyv na záväznosť zmluvy voči nej, keďže žalovaná 2/ neprejavila svoju vôľu ukončiť platnosť/trvanie zmluvy vo vzťahu k žalobcovi. Pokiaľ žalovaná 2/ nemala záujem ďalej užívať predmetnú obytnú miestnosť, mohla osloviť žalobcu a navrhnúť mu dohodu o ukončení trvania zmluvy v časti, v ktorej bola ona zmluvou viazaná, resp. mohla využiť možnosť ukončiť platnosť zmluvy písomnou výpoveďou zmluvy. Žiadny takýto úkon však v spore nebol tvrdený a ani preukázaný. Preto žalovaná 2/, rovnako ako žalovaný 1/ boli viazaní ustanoveniami obsiahnutými v zmluvy o nájme. Na základe uvedeného, keďže bola nesporná výška nezaplataeného nájomného spolu s nedoplatkami za spotrebované energie v sume 3 294,12 eur (t.j. 499 x 6 + 135,99 + 164,13), od ktorej žalobca odpočítal sumu 920 eur (t.j. nájomcami zložená kaucia), ktorá mala byť započítaná na krytie

najstarších nedoplatkov na plneniach (499 eur za 02/2023 a 421 eur za 03/2023), bola zo strany žalobcu dôvodne uplatnená suma vo výške 2 374,12 eur, ktorá je rozdielom výšky nedoplatku a odpočítanej kaucie (3 294,12 - 920). Preto výrokom I. tohto rozsudku uložil žalovaným 1/, 2/ povinnosť, aby spoločne a nerozdielne (§ 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keďže z povahy plnenia vyplýva, že nájomcovia sú povinní splniť plnenia súvisiace s užívaním obytnej miestnosti spoločne a nerozdielne) zaplatili žalobcovi sumu vo výške 2 374,12 eur.

5. Žalovaní 1/, 2/ sa dostali do omeškania so zaplatením nedoplatkov za energie za roky 2022, 2023, keďže nedoplatky neuhradili ani po doručení výzvy predžalobnej výzvy, v ktorej boli vyzvaní na jej zaplatenie. Predžalobná výzva právneho zástupcu žalobcu zo dňa 18. 09. 2023 bola doručená žalovaným 1/, 2/ dňa 20. 09. 2023, pričom aj z e-mailovej komunikácie medzi žalovaným 1/ a žalobcom je zrejmé, že žalovaný 1/ mal vedomosť o predmetnom dlhu v čase doručenia zásielky žalovanej 2/ napriek tomu, že predmetnú predžalobnú výzvu si neprevzal. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania zo súm nedoplatkov od prvého dňa nasledujúceho od poskytnutia žalovaným 1/, 2/ dodatočnej lehoty na plnenie v trvaní 10 dní, t.j. od 01. 10. 2023. Výška úroku z omeškania k tomuto dňu predstavovala 9,50 % p.a. a bola určená podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ako základná sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (4,5 %) + 5 percentuálnych bodov = 9,5 % p.a.. Preto bola potom zároveň uložená povinnosť žalovaným 1/, 2/ zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 135,99 eur od 1. 10. 2023 do zaplatenia a úrok z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 164,13 eur od 1. 10. 2023 do zaplatenia, a to spolu s priznanou sumou istiny v zákonom stanovenej paričnej lehote tri dni plynúcej od nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

6. Žalobca si žalobou uplatňoval aj poplatok z omeškania z nezaplatených súm nájomného. Poplatok z omeškania je však možné požadovať iba v zákonom stanovených prípadoch, t.j. napríklad pri omeškaní s úhradou nájomného a plnení poskytovaných s užívaním bytu (§ 697 OZ), pri ostatných nájmoch nie je možné pri omeškaní s plnením nájomného si nárokovat poplatok z omeškania, ale je potrebné postupovať podľa ustanovenia § 517 OZ (t.j. uplatnenie úroku z omeškania pri omeškaní s plnením peňažného dlhu). Pri omeškaní s plnením nájomného a ostatných nákladov v súvislosti s užívaním obytnej miestnosti teda zákon nestanovuje možnosť pri omeškaní s takými plneniami uplatniť si poplatok z omeškania. Žalobcom uplatnený nárok na zaplatenie poplatku z omeškania v súvislosti s omeškaním platenia nájomného a nedoplatkov na energiách za užívanie obytnej miestnosti nebol preto dôvodný. Z toho dôvodu žalobu vo zvyšnej časti (t.j. v časti, v ktorej si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie poplatkov z omeškania z dlžných súm) zamietol.

7. Nevykonal žalobcom navrhované dôkazy, a to výsluch strán sporu a L. K. k obsahu zmluvy a vôli strán sporu, nakoľko by bolo nadbytočné a nevhodné, a to aj s poukazom na § 35 ods. 2 OZ, podľa ktorého právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom. Navyše právny zástupca na pojednávaní konanom dňa 14.01.2025 uviedol, že nežiada, aby súd uvedené dokazovanie vykonal.

8. O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 CSP.

9. V zákonom stanovenej lehote proti výroku II. a III. podal odvolanie žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. h/ CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalovaní sú povinní žalobcovi spoločne a nerozdielne zaplatiť poplatok z omeškania vo výške 0,5 promile denne zo sumy 78,- Eur od 12.03.2023, zo sumy 499,- Eur od 12.04.2023, zo sumy 499,- Eur od 12.05.2023, zo sumy 499,- Eur od 12.06.2023 a zo sumy 499,- Eur od 12.07.2023. Zároveň žiadal priznať nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V konaní bolo nesporné, že zmluva o nájme obytnej miestnosti bola uzavretá platne a nadobudla účinnosť 11.07.2022. Sporným bolo len to, či po platnosti a účinnosti zmluva zanikla rozvázovacou podmienkou tým, že nájomca nezaplatil druhé a ďalšie nájomné, presnejšie nájomné v mesiaci január 2023. Odvolanie sa dotýka zamietnutia žaloby ohľadne poplatku z omeškania, keď vyslovil názor, že pri nájme obytnej miestnosti podľa § 717 OZ nemožno od nájomcu žiadať pri omeškaní s platením nájomného a služieb poplatky z omeškania, nakoľko to možno žiadať iba pri klasickom nájme bytu. S takýmto názorom nesúhlasí. Nájom v Občianskom zákonníku je riešený v ustanovení § 663 až § 684 (oddiel 1. až 3.) nájom bytu v oddieloch 4. § 685 až 714, nájom obytnej miestnosti je riešený iba v dvoch ustanoveniach, a to § 717 a § 718, oddiel 5. Napokon v oddieli 6. je riešený podnájom bytu a v oddieli 7. nájom a podnájom nebytového priestoru. Už len zo systematického zaradenia nájmu obytných miestností do rovnakej hlavy s názvom nájomná zmluva, a to medzi nájmom bytu, či podnájom bytu je zrejmé, že nech ide o nájom bytu, podnájom bytu,

nájom či podnájom obytnej miestnosti, nájom či podnájom nebytových priestorov, stále ide vo všetkých prípadoch o typy nájomnej zmluvy, ktorej pod novým znakom je platenie nájomného. Súčasne oddiely 5. a 7. sú oproti nájmu bytu riešené veľmi stručne, prakticky po jednom či dvoch ustanoveniach. Podľa § 853 ods. 1 OZ občianskoprávne vzťahy pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, sa spravujú ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie. Systematickým zaradením ust. § 717 a § 718 a § 853 ods. 1 OZ cez analógiu legis jednoznačne vyplýva, že nielen nájom bytu, ale aj iné nájmy či podnájmy by sa mali riadiť podobnou úpravou ako samotný nájom bytu. Zo stručností oddielov 5. až 7. jasne vyplýva, že vo všetkom, čo tieto neriešia, by sa analogicky a primerane mala použiť práve úprava nájomnej zmluvy bytu, to znamená, že presne tak isto ako sa poplatky z omeškania v zmysle § 697 OZ žiadajú pri nájme bytu, sa žiadajú aj pri nájme obytnej miestnosti. Pre správnosť uvedeného názoru poukazuje na rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6Csp/144/2019, keď v inej jeho veci v minulosti rovnako pri zmluve o nájme obytnej miestnosti v rovnakom objekte rozhodol ten istý súd a dokonca sudkyňa presne opačne, keď úroky z omeškania pri dlžnom nájomnom a službách zamietol. Rovnako aj prax napr. upomínacieho súdu Okresného súdu Banská Bystrica je taká, že žalobkyňou v inej veci taktiež zaplatenie dlžného nájomného a služieb vyzýva, že možno uplatňovať iba poplatok z omeškania pod hrozbou odmietnutia alebo zamietnutia žaloby. Do tretice priložil z CRZ aj štandardné zmluvy verejného sektora, kde sa dojednáva poplatok z omeškania. Pokiaľ ide o trovy konania a neúspech v konaní, tak predmetom konania je predovšetkým istina, nie príslušenstvo, čo sa vzťahuje aj na vyrubenie súdneho poplatku. Žalobkyňa je názoru, že ustálenou praxou, a to dlhodobou a nemennou sa vychádza pre stanovenie pomeru úspechu v konaní iba z istiny a nie aj z nekapitalizovaného príslušenstva. Opak nevyplýva zo žiadneho žalobkyni známeho rozhodnutia za 35 rokov praxe jej právneho zástupcu.

10. Žalovaní v rade 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadřili.

11. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnuté rozhodnutie v intenciách § 379 a § 380 CSP a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

12. Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami žalobcu ohľadne zamietnutia žaloby v rozsahu uplatneného nároku na poplatok z omeškania uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaním rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Nájomná zmluva v Občianskom zákonníku je upravená v siedmej hlave, ktorá je rozdelená na osem oddielov. V prvom až treťom oddieli (§663 - § 684) sú všeobecné ustanovenia upravujúce náležitosti zmluvy, nájomné, skončenie nájmu. Vo štvrtom oddieli (§685 - § 716) sú osobitné ustanovenia o nájme bytu, v piatom oddieli (§717 - § 718) sú osobitné ustanovenia o nájme obytných miestností v zariadeniach určených na trvalé bývanie. V preskúmvanej veci sa jednalo o nájomnú zmluvu obytnej miestnosti v zmysle ustanovenia § 717 a § 718 OZ. Predmetné ustanovenia neupravujú následky omeškania s platením nájomného a úhrad za plnenia poskytované s užívaním, ako je to upravené pri nájme bytu v § 697 OZ. Preto na daný stav sa uplatní všeobecné ustanovenie o omeškani s plnením peňažného dlhu § 517 ods. 2 OZ a nájomcovi vzniká právo na úrok z omeškania, a nie poplatok z omeškania. V tejto súvislosti možno vychádzať aj zo záverov Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3 Mcdo 17/2011, v ktorom konštatoval, že povinnosť platiť poplatok z omeškania nevzniká v prípade omeškania podnájomníka bytu. Podnájom bytu alebo jeho časti je upravený v šiestom oddieli (§ 719). Zákon stanovuje, že určitá výnimka z pravidla sa uplatní len v prípade v tomto zákone výslovne uvedenom, nemožno túto výnimku pripustiť na iné prípady než sú v zákone uvedené, a to ani za po moci analógie (§ 853 OZ).

14. To že Okresný súd Žilina v rozhodnutí sp.zn. 6Csp/144/2019 z 11.05.2021 rozhodol opačne, odvolací súd nie je týmto viazaný, navyše žalobca v tomto konaní nevyužil právo podať odvolanie proti tomuto rozhodnutiu, preto nebolo podrobené preskúmvaniu odvolacím súdom.

15. Odvolací súd sa nestotožňuje s odvolacou námietkou žalobcu ohľadne výroku o náhrade trov konania v tom zmysle, že sa vychádza pre stanovenie pomeru úspechu v konaní iba z istiny a nie aj z nekapitalizovaného príslušenstva. V tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu SR č.k. II. ÚS 535/2015-16 z 3.9.2015, v ktorom konštatoval: „Ústavný súd nezistil ani takú aplikáciu

ustanovení hmotného (§ 517 Občianskeho zákonníka) a procesného práva (§ 142 OSP) na vec sa vzťahujúcich, ktorá by poprela ich účel a zmysel. Pokiaľ ide o vznik omeškania žalovanej s povinnosťou zaplatiť sťažovateľke 46 471,49 €, tu všeobecné súdy vychádzali z právneho názoru, podľa ktorého nemôže omeškanie s povinnosťou zaplatiť náhradu z vyporiadania spoluvlastníctva druhému podielovému spoluvlastníkovi zodpovedajúcu jeho podielu na hodnote prikázaných vecí prv, než je podielové spoluvlastníctvo zrušené a je rozhodnuté o tom, ktorému zo spoluvlastníkov je veci prikázaná do jeho výlučného vlastníctva. Tento právny názor zodpovedá účelu ustanovení o omeškaní dlžníka s plnením peňažného záväzku, a preto ho nemožno považovať za taký, ktorý by poprel zmysel právnej úpravy. Obdobne pokiaľ všeobecné súdy pri rozhodovaní o náhrade trov konania zohľadnili aj neúspech sťažovateľky, pokiaľ ide o úrok z omeškania (najmä) za obdobie od 16. októbra 2002 do 29. marca 2012, teda za obdobie takmer desiatich rokov, ktorý je pri jeho kapitalizovaní porovnateľný so žalovanou istinou a ktorý nebol sťažovateľke priznaný vôbec, nemožno považovať toto ich rozhodnutie za extrémne nespravodlivé či také, ktoré by porušilo princípy spravodlivého súdneho konania, alebo bolo príliš formalistické.

Právne názory odvolacieho súdu vyjadrené v rozsudku sp. zn. 6 Co 173/2012 zo 17. decembra 2012 ani podľa názoru ústavného súdu nevybočujú z medzí pravidiel ústavne konformnej aplikácie jednoduchého práva.“

16. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v zmysle § 396 ods. 1 CSP aplikujúc § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaní v rade 1/ a 2/ mali v odvolacom konaní plný úspech, priznal im odvolací súd nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

18. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)
Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 17. septembra 2025